

TÍTOL: Nika?

VALOR Les decisions es prenen dins del que és possible, dins del que depèn de nosaltres mateixos.

MARE: Una altra vegada? No pot ser.

MARTA: La mare no s'ho podia creure.

MARTA: Estava molt sorpresa: en un mateix any, era el quart parell de vambes que li demanava. Era inevitable. Mentre que els meus peus creixien a la velocitat de la llum, les sabates continuaven tenint el mateix número.

MARE: Aquestes et queden bé.

MARTA: No ho sé, mare. No m'agraden. Podem anar a una altra botiga?

MARE: Marta, ja no puc més. Decideix-te d'una vegada.

MARTA: La mare tenia raó: després de tota una tarda de botiga en botiga, jo no trobava el que buscava; més ben dit, no gosava dir a la mare el que de debò buscava.

MARE: Nika?

MARTA: Sí. No has sentit a parlar d'aquesta marca?

MARE: No són unes que valen molts diners?

MARTA: Però són genials mare.

MARE: (ESCANDALITZADA) El que és genial és el preu. Ja saps quant valen?

MARTA: Sí, mare.

MARE: Ni ho somiïs. Treu-te-les ara mateix.

MARTA: Però, mare, aquestes són les que vull.

MARE: Són molt cares, Marta. El nostre pressupost no ens permet malgastar els diners d'aquesta manera.

MARTA: Però, mare, les necessito.

MARE: Necessites unes vambes, no aquestes Nika o como es diguin. Ho sento, filla; has de decidir-te per unes de més barates o al final et quedaràs sense sabates.

MARTA: No van servir de res les llàgrimes, els crits i les frases desesperades. No vaig tenir cap altra opció que triar unes altres vambes.

MARE: Vull que sàpigues una cosa: amb vambes Kika o sense, ets una noia molt especial.

MARTA: Nika, mare.

MARE: Bé, ja m'entens, oi?

MARTA: Ho intento, mare, ho intento.